

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XL. De digna ad S. Synaxin praeparatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

labar eò per incogitantiam meam, un-
dè sum à tua clementia revocatus.

Cor mundum crea in me, Deus!
& Spiritum firmum renova intra me.
Redde mihi gaudium salutis tuæ; &
Spiritu ingenuitatis sustenta me.

Lava me quotidiè, quotidiana pec-
cata condonando: transfer me à palu-
dibus seculi hujus, & luto vitæ præsen-
tis, ad purissimum gloriæ tuæ regnum;
ubi nemo immundus; ubi nullo am-
plius opus est lavacro, configurato
corpore claritatis tuæ corpori nostro.

Necesse est, ut impleas, secundùm
promissa tua, & hoc, quod cœpisti in
me, bonum opus, & perficias solidèq;
per Christum, unicum Dominum &
Salvatorem nostrum. Amen.

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XI.

*De digna ad S. Synaxin
præparatione.*

O 7

Introi.

Introibo ad altare Dei, & ad Deum,
 qui lætificat juventutem meam.

Depositis inveteratæ iniquitatis
 exuviis, renovabo, ut aquila, juven-
 tem! cœleste illud adire convivium
 festinabo.

Convivium præparatum est pingve
 & opiparum: quod medicina est ægro-
 tis; peregrinantibus via; convivium,
 quod debiles confortat, valentes dele-
 ctat, langvorem sanat, sanitatem ser-
 vat: convivium, quo homo fit man-
 suetior ad correptionem, patientior
 ad laborem, ardentior ad amorem, sa-
 gacior ad cautelam; ad obedientiam
 promptior, ad gratiarum actiones de-
 votior; convivium, quo dimittuntur
 quotidiana peccata, expelluntur pote-
 states Satanæ, dantur vires ad ipsum
 etiam martyrium subeundum; convi-
 vium, quo minuitur, in minimis pec-
 catis, sensus, in gravioribus autem tol-
 litur omninò consensus: convivium
 denique, quo afferuntur omnia bona:
 quia homo communicans in id trans-
 it, quod sumit.

Con-

Convivium hoc, cum Ahasveri comparatum convivio, solum sapit; cum mensa in deserto, Israëlis posita progeniei, collata solum reficit. Etsi enim mensa ista hujus nostri convivii Eucharistici continuit figuram; quando manna Deus Patribus in deserto pluebat, ipsiqve quotidiano cœli pascebantur alimento, ac homines panem manducabant Angelorum: tamen qui panem illum manducabant, moriebantur: iste verò panis vivus, qui in lautissimo hoc epulo adponitur, de cœlo descendit, & mundo tribuit vitam.

Manna illud de cœlo: hoc super cœlum. Illud scatebat vermibus, in diem alterum reservatum: hoc ab omni corruptione alienum. Quicumq; religiosè gustaverit: corruptionem non videbit. Illud datum fuit antiquis, post transitum maris rubri, ubi, submersis Ægyptiis, liberati sunt Ebrai: ita hoc cœleste manna non nisi renatis præstari debet.

Panis ille corporalis populum afflic-
tum

328 CONTEMPLATIONES

Etum ad terram promissionis, per desertum, eduxit: hæc esca cœlestis afflictos hujus seculi, per desertum trans-euntes, in cœlum subvehit. Illi mensæ Moses præerat: præstò hic est ipse Christus; qui ornavit hanc mensam, qui consecravit. Non enim homo est, qui in propositis, pane & vino, corpus & sanguinem Christi distribuit; sed ipse Christus: qui pro nobis crucifixus est. Sacerdotis ore verba proferuntur: at Dei virtute ea, quæ proponuntur, cõsecrantur, interveniente verbo, quo dicit: hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hic est calix N. T. in meo sanguine, qui pro vobis effunditur.

Christus est, in quo habitat omnis plenitudo Dei corporaliter: qui Dei est virtus; cui data omnis est potestas in cœlo & in terra.

Hic, finem legalibus ceremoniis impositurus, parari sibi voluit Pascha: &, priusquam damnationis suæ dictaretur sententia, ac ipse in cruce figeretur, ex consuetudine legis ea iussit ad parari, quæ solennitas exigebat; agnum
nempe

nempe asum, panes azymos, & lactucas agrestes. Cœnâ ita dispositâ, inter Sacramentales epulas, obviârunt sibi instituta antiqva & nova: & consumto agno, quem antiqva traditio proponebat, inconsumtibilem cibum magister adponit discipulis: nec jam, ad elaborata impensis & arte convivia, populi invitantur; sed immortalitatis alimonia datur, à communibus cibus differens, corporalis substantiæ retinens speciem; sed virtutis Divinæ invisibili efficaciam probans adesse præsentiam,

Accedite, fideles animulæ! reficite & recolligite vos: recreate & satiate vos.

Dominicæ mortis memoriam refricate, & conservate.

Memoriam conjungite cum applicatione meriti Christi, per fidem; & cum gratiarum actione, pro liberatione per sanguinem facta.

Sumite pignus: testificationem & confirmationem sanctæ communionis, & conjunctionis cum Christo, capite

330 CONTEMPLATIONES
pite nostro, & per eum, cum Patre &
Spiritu sancto.

Fidem vestram, de remissione pec-
catorum, augete, fovete, confortate,
servate.

Fides vestra imperfecta est: perfici-
cite eam non verbi solum auditu; sed
& cœnæ usu: verbum offert; cœna
applicat.

Ad studium bonorum operum vos
animate. Quoties illud impeditur, si-
statur, sopitur?

Christus hic nobis sese sociat, cor-
poris ac sanguinis sui exhibitione:
corpus peccati magis magisque in no-
bis mortificat, vitæque spiritualis no-
vitatem inchoat.

Pacis, concordiae ac dilectionis of-
ficia, vobis invicem præstate: eandem
enim manducamus carnem; eundem
bibimus sanguinem; eadem escâ nu-
trimur: eodem potu refocillamur;
unum corpus, sub eodem capite, con-
stituimur. Quis autem unquam unius
membra corporis vidit discordia, liti-
gantia, rixantia, pugnantia?

Ejicite

Ejicite rancorem, evellite odia: vetus fermentum expurgate. Non decet esse fermentarios Novi Testamenti fideles.

Puras sincerasque mentes sanctum parit convivium: in veru crucis, boni odoris asfatio omnem excoquat carnalium sensuum cruditatem; & induret solidetque mentis affectus.

Nec, in Ecclesiæ sanctæ Sacramento, ulla sit macula; sed pura simplicitas, & innocentia vitæ, in una Ecclesiæ Catholicæ domo, à fidelibus de Ægypto egredientibus, transitu mari rubro, lotis Christi sanguine affectibus, offeratur.

O Jesu Christe! Domine omnipotens! Deus noster; fons vitæ & immortalitatis, conditor omnis creaturæ visibilis & invisibilis! qui es Patris æterni Filius æternus; qui, propter copiam bonitatis, in ultimis temporibus carnem assumpsisti, & crucifixus es ac traditus, pro ingratis & impiis nobis! tu in proprio tuo sanguine restaurâsti corruptam à peccato naturam nostram;

332 CONTEMPLATIONES
stram; & das, in cibum, mihi carnem
tuam! Es autem ignis, & uris indignos:
ah! ne combure me, conditor meus!
Veni intimiùs in compagem mem-
brorum meorum, in omnes articulos,
in renes, in cor. Exure aculeos pecca-
torum meorum: animam emunda,
sanctifica mentem, illumina quinque
sensus. Totum me tibi tuo agglutina
amore; semper muni, defende, custo-
di me ab omni opere, & sermoneno-
xio animæ meæ: purga, munda & di-
rige me: orna, edoce & illustra me.

Fac me templum solius Spiritus tui,
non habitaculum peccati: ut me, in-
troitu communionis tuæ, factum do-
mum tuam, omnis impietas, & omne
malum fugiat.

Corpus tuum sanctum fiat mihi pa-
nis vitæ æternitatis, misericors Domi-
ne! pretiosus tuus sanguis fiat mihi
variorum morborum remedium.

Contaminatus operibus malis, ti-
midus & improbus ego, illibato tuo
corpore, & Divino sanguine indignus
sum: Christe! tu me participatione
tui

tui fac dignum. Da mihi, Christe! lacrymarum guttas, sordes cordis mei detergentes: ut, bonâ conscientiâ mundatus, fide accedam, & cum timore, ad perceptionem Divinorum tuorum munerum.

In remissionem peccatorum, fiat mihi immaculatum corpus tuum; & Divinus sanguis in Spiritus S. communicationem, & in vitam æternam, ô benignissime! inque passionum & calamitatum mutationem.

Sana animæ meæ vulnera, Domine! & totum sanctifica; meque dignum fac, Domine! ut particeps fiam mysticæ tuæ ac Divinæ cœnæ, infelix ego.

Ut prædixisti, Christe! fiat vilissimo servo tuo: & in me mane, ut pollicitus es. Ecce enim corpus tuum manduco Divinum; & bibo sanguinem tuum. Verbum Dei & Deus meus! flamma corporis tui & sanguinis tui sit mihi tenebricoso illuminatio, & purgamentum contaminatæ animæ meæ. Intellectum, animam, cor, & corpus meum sanctifica, Servator!

334 CONTEMPLATIONES
tor ! & dignum fac, Domine ! sine
condemnatione, ad tremenda accede-
re mysteria.

Novos consequar affectus : & in-
crementum gratiæ tuæ capiam, vitæq;
munimentum ; participatione myste-
riorum tuorum, Christe !

O verbum Dei sanctum ! ipse Deus !
totum me sanctifica , accedentem
nunc ad Divina tua mysteria.

Ne despicias me, Christe ! dum pa-
nem sumo , qui est corpus tuum ; &
dum jam Divini sanguinis tui, Domi-
ne ! purissimorum nempe & tremen-
dorum mysteriorum tuorum, parti-
ceps fio, miser : ne mihi in iudicium
fiat. Fiat verò in vitam æternam atqve
immortalem.

Fons bonorum , Christe ! perce-
ptio immortalium tuorum mystero-
rum , fiat mihi lux & vita, & vitioso-
rum affectuum vacuitas : atqve virtu-
tis Divinioris profectum & augmen-
tum mihi conferat, ô solus bone ! ut te
glorificem. Amen.

CON-